Wi Carl medh Gudz nåde, Sweriges Rijkes regerende arffurste, hertig ...

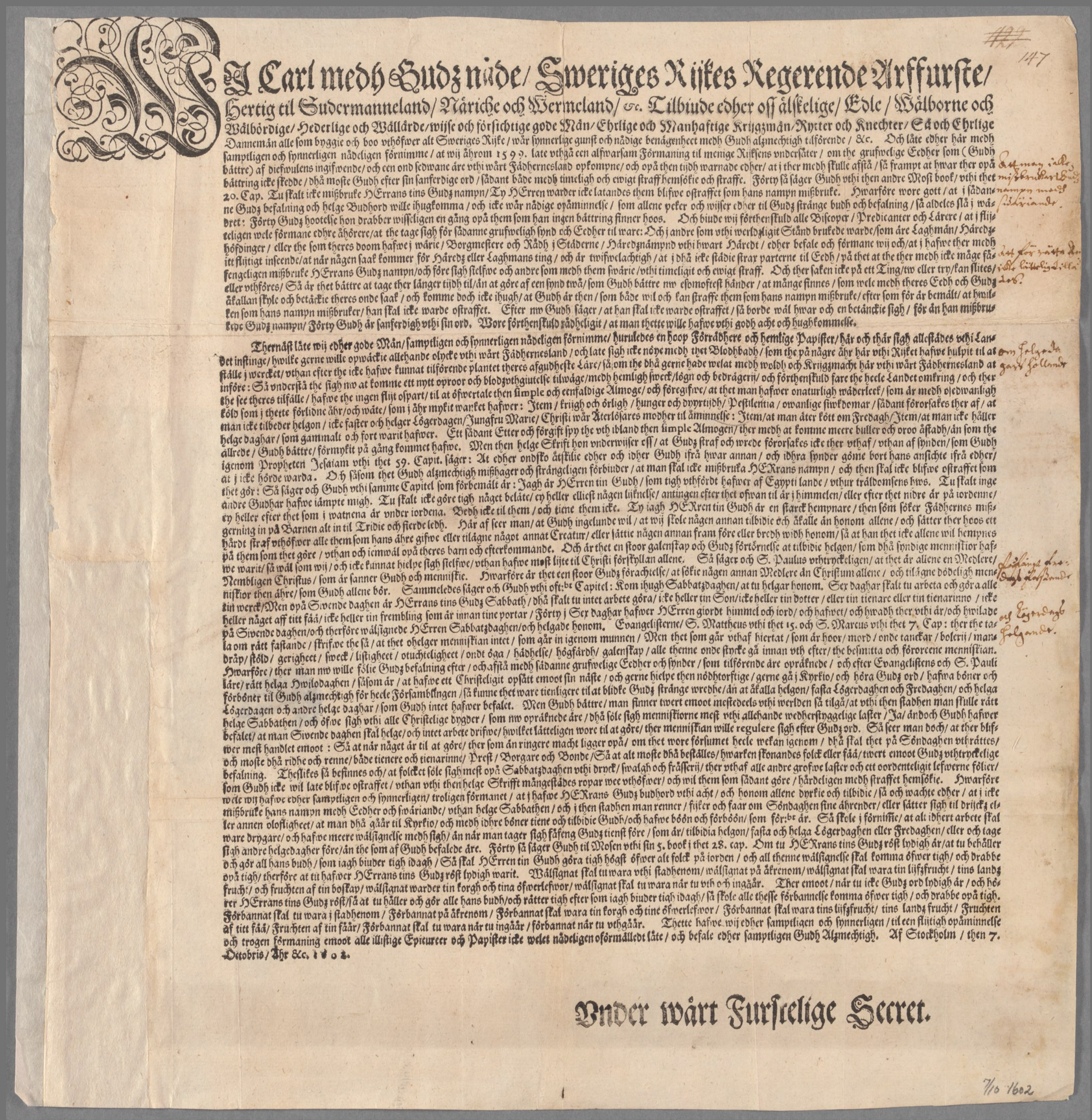

WI Carl medh Gudz nåde / Sweriges Rijkes Regerende Arffurste / Hertig til Sudermanneland / Näriche och Wermeland / &c. Tilbiude edher oss ålskelige / Edle / Wålborne och Wålbördige / Hederlige och Wällärde / wijse och försichtige gode Män / Ehrlige och Manhaftige Krijgzmän / Rytter och Knechter / Så och Ehrlige Dannemän alle som byggie och boo vthöfwer alt Sweriges Rijke / wår synnerlige gunst och nådige benägenheet medh Gudh alzmechtigh tilförende / &c. Och låte edher här medh samptligen och synnerligen nådeligen förnimme / at wij åhrom 1599. late vthgå een alfwarsam Förmaning til menige Rijksens vndersåter / om the grufwelige Eedher som (Gudh bättre) af diefwulens ingifwende / och een ond sedwane äre vthi wårt Fädhernesland opkompne / och opå then tijdh warnade edher / at j ther medh skulle afstå / så frampt at hwar ther opå bättring icke skedde / dhå moste Gudh efter sin sanferdige ord / sådant både medh timeligh och ewigt straff hemsökie och straffe. Förty så säger Gudh vthi then andre Mosi book / vthi thet 20. Cap. Tu skalt icke mißbruke HErrans tins Gudz nampn / Ty HErren warder icke latandes them blifwe ostraffet som hans nampn mißbruke. Hwarföre wore gott / at j sådanne Gudz befalning och helge Budhord wille ihugkomma / och icke wår nådige opåminnelse / som allene peker och wijser edher til Gudz stränge budh och befalning / så aldeles slå j wädret: Förty Gudz hootelse hon drabber wisseligen en gång opå them som han ingen bättring finner hoos. Och biude wij förthenskuld alle Biscoper / Predicanter och Lärere / at j flijteligen wele förmane edhre åhörere / at the tage sigh för sådanne grufweligh synd och Eedher til ware: Och j andre som vthi werldzligit Stånd brukede warde / som äre Laghmän / Häredzhöfdinger / eller the som theres doom hafwe j wärie / Borgmestere och Rådh j Städerne / Häredznämpnd vthi hwart Häredt / edher befale och förmane wij och / at j hafwe ther medh itt flijtigt inseende / at när någen saak kommer för Häredz eller Laghmans ting / och är twifwelachtigh / at j dhå icke städie strax parterne til Eedh / på thet at the ther medh icke måge fåfengeligen mißbruke HErrans Gudz nampn / och före sigh sielfwe och andre som medh them swärie / vthi timeligit och ewigt straff. Och ther saken icke på ett Ting / tw eller try / kan slites / eller vthföres / Så är thet bättre at tage ther länger tijdh til / än at göre af een synd twå / som Gudh bättre nw esomoftest händer / at många finnes / som wele medh theres Eedh och Gudz åkallan skyle och betäckie theres onde saak / och komme doch icke ihugh / at Gudh är then / som både wil och kan straffe them som hans nampn mißbruke / efter som för är bemält / at hwilken som hans nampn mißbruker / han skal icke warde ostraffet. Efter nw Gudh säger / at han skal icke warde ostraffet / så borde wål hwar och en betänckie sigh / för än han mißbrukede Gudz nampn / Förty Gudh är sanferdigh vthi sin ord. Wore förthenskuld rådheligit / at man thette wille hafwe vthi godh acht och hughkommelse.

Thernäst låte wij edher gode Män / samptligen och synnerligen nådeligen förnimme / huruledes en hoop Förrådhere och hemlige Papister / här och thär sigh allestädes vthi Landet instinge / hwilke gerne wille opwäckie allehande olycke vthi wårt Fädhernesland / och late sigh icke nöye medh thet Blodhbadh / som the på några åhr här vthi Rijket hafwe hulpit til at ställe j wercket / vthan efter the icke hafwe kunnat tilförende plantet theres afgudheste Läre / så om the dhå gerne hade welat medh woldh och Krijgzmacht här vthi wårt Fädhernesland at införe: Så vnderstå the sigh nw at komme ett nytt oproor och blodzvthgiutelse tilwäge / medh hemligh sweck / lögn och bedrägerij / och förthenskuld fare the heele Landet omkring / och ther the see theres tilfälle / hafwe the ingen flijt ospart / til at öfwertale then simple och eenfaldige Almoge / och föregifwe / at thet man hafwer onaturligh wäderleek / som är medh osedwanligh köld som j thette förlidne åhr / och wäte / som j åhr mykit warket hafwer: Item / krijgh och örligh / hunger och dyyrtijdh / Pestilentia / owanlige siwkdomar / sådant förorsakes ther af / at man icke tilbeder helgon / icke faster och helger Lögerdagen / Jungfru Marie / Christi wår Återlösares modher til åminnelse: Item / at man äter kött om Fredagh / Item / at man icke håller helge daghar / som gammalt och fort warit hafwer. Ett sådant Etter och förgift spy the vth ibland then simple Almogen / ther medh at komme meere buller och oroo åstadh / än som the allrede / Gudh bättre / förmykit på gång kommet hafwe. Men then helge Skrift hon vnderwijser oss / at Gudz straf och wrede förorsakes icke ther vthaf / vthan af synden / som Gudh igenom Propheten Jesaiam vthi thet 59. Capit. säger: At edher ondsko åtskilie edher och idher Gudh ifrå hwar annan / och idhra synder göme bort hans ansichte ifrå edher / at j icke hörde warda. Och såsom thet Gudh alzmechtigh mißhager och strängeligen förbiuder / at man skal icke mißbruka HERrans nampn / och then skal icke blifwe ostraffet som thet gör: Så säger och Gudh vthi samme Capitel som förbemält är: Jagh är HErren tin Gudh / som tigh vthfördt hafwer af Egypti lande / vthur träldomsens hws. Tu skalt inge andre Gudhar hafwe jämpte migh. Tu skalt icke göre tigh något beläte / ey heller elliest någen lijknelse / antingen efter thet ofwan til är j himmelen / eller efter thet nidre är på iordenne / ey heller efter thet som j watnena är vnder iordena. Bedh icke til them / och tiene them icke. Ty iagh HERren tin Gudh är en starck hempnare / then söm söker Fädhernes mißgerning in på Barnen alt in til Tridie och fierde ledh. Här af seer man / at Gudh ingelunde wil / at wij skole någen annan tilbidie och åkalle än honom allene / och sätter ther hoos ett hårdt straf vthöfwer alle them som hans åhre gifwe eller tilägne något annat Creatur / eller sättie någen annan fram före eller bredh widh honom / så at han thet icke allene wil hempnes på them som thet göre / vthan och iemwäl opå theres barn och efterkommande. Och är thet en stoor galenskap och Gudz förtörnelse at tilbidie helgon / som dhå syndige menniskior hafwe warit / så wäl som wij / och icke kunnat hielpe sigh sielfwe / vthan hafwe most lijte til Christi förskyllan allene. Så säger och S. Paulus vthtryckeligen / at thet är allene en Medlere / Nembligen Christus / som är sanner Gudh och menniskie. Hwarföre är thet een stoor Gudz förachtelse / at sökie någen annan Medlere än Christum allene / och tilägne dödeligh menniskior then åhre / som Gudh allene bör. Sammeledes säger och Gudh vthi oft:be Capitel: Kom ihugh Sabbatzdaghen / at tu helgar honom. Sex daghar skalt tu arbeta och göra alle tin werck / Men opå Siwende daghen är HErrans tins Gudz Sabbath / dhå skalt tu intet arbete göra / icke heller tin Son / icke heller tin dotter / eller tin tienare eller tin tienarinno / icke heller något aff titt fåå / icke heller tin frembling som är innan tine portar / Förty j Sex daghar hafwer HErren giordt himmel och iord / och hafwet / och hwadh ther vthi är / och hwilade på Siwende daghen / och therföre wälsignede HErren Sabbatzdaghen / och helgade honom. Evangelisterne / S. Mattheus vthi thet 15. och S. Marcus vthi thet 7. Cap: ther the tala om rätt fastande / skrifwe the så / at thet ohelger menniskian intet / som går in igenom munnen / Men thet som går vthaf hiertat / som är hoor / mord / onde tanckar / bolerij / mandråp / stöld / gerigheet / sweck / listigheet / otuchteligheet / ondt öga / hädhelse / högfärdh / galenskap / alle thenne onde stycke gå innan vth efter / the besmitta och förorcene menniskian. Hwarföre / ther man nw wille fölie Gudz befalning efter / och afstå medh sådanne grufwelige Eedher och synder / som tilförende äre opräknede / och efter Evangelistens och S. Pauli läre / rätt helga Hwilodaghen / såsom är / at hafwe ett Christeligit opsätt emoot sin näste / och gerne hielpe then nödhtorftige / gerne gå j Kyrkio / och höra Gudz ord / hafwa böner och förböner til Gudh alzmechtigh för heele Församblingen / så kunne thet ware tienligere til at blidke Gudz stränge wredhe / än at åkalla helgon / fasta Lögerdaghen och Fredaghen / och helga Lögerdagen och andre helge daghar / som Gudh intet hafwer befalet. Men Gudh bättre / man finner twert emoot mestedeels vthi werlden så tilgå / at vthi then stadhen man skulle rätt helge Sabbathen / och öfwe sigh vthi alle Christelige dygder / som nw opräknede äre / dhå söle sigh menniskiorne mest vthi allehande wedherstyggelige laster / Ja / ändoch Gudh hafwer befalet / at man Siwende daghen skal helge / och intet arbete drifwe / hwilket lätteligen wore til at göre / ther menniskian wille regulere sigh efter Gudz ord. Så seer man doch / at ther blifwer mest handlet emoot: Så at när något är til at göre / ther som än ringere macht ligger opå / om thet wore försumet heele wekan igenom / dhå skal thet på Söndaghen vthrättes / och moste dhå ridhe och renne / både tienere och tienarinne / Prest / Borgare och Bonde / Så at alt moste dhå beställes / hwarken skonandes folck eller fåå / twert emoot Gudz vthtryckelige befalning. Theslikes så befinnes och / at folcket söle sigh mest opå Sabbatzdaghen vthi dryck / swalgh och fråsserij / ther vthaf alle andre grofwe laster och ett oordenteligit lefwerne fölier / som Gudh icke wil late blifwe ostraffet / vthan vthi then helge Skrifft mångestädes ropar wee vthöfwer / och wil them som sådant göre / hårdeligen medh straffet hemsökie. Hwarföre wele wij hafwe edher samptligen och synnerligen / troligen förmanet / at j hafwe HERrans Gudz budhord vthi acht / och honom allene dyrkie och tilbidie / så och wachte edher / at j icke mißbruke hans nampn medh Eedher och swäriande / vthan helge Sabbathen / och j then stadhen man renner / fijker och faar om Söndaghen sine åhrender / eller sätter sigh til drijckz eller annen olofligheet / at man dhå gåår til Kyrkio / och medh idhre böner tiene och tilbidie Gudh / och hafwe böön och förböön / som för:be är. Så skole j förnimme / at alt idhert arbete skal ware drygare / och hafwe meere wälsignelse medh sigh / än när man tager sigh fåfeng Gudz tienst före / som är / tilbidia helgon / fasta och helga Lögerdaghen eller Fredaghen / eller och tage sigh andre helgedagher före / än the som af Gudh befalede äre. Förty så säger Gudh til Mosen vthi sin 5. book j thet 28. cap. Om tu HERrans tins Gudz röst lydigh är / at tu behåller och gör all hans budh / som iagh biuder tigh idagh / Så skal HErren tin Gudh göra tigh högst öfwer alt folck på iorden / och all thenne wälsignelse skal komma öfwer tigh / och drabbe opå tigh / therföre at tu hafwer HErrans tins Gudz röst lydigh warit. Wälsignat skal tu wara vthi stadhenom / wälsignat på åkrenom / wälsignat skal wara tin lijfzfrucht / tins landz frucht / och fruchten af tin boskap / wälsignat warder tin korgh och tina öfwerlefwor / wälsignat skal tu wara när tu vth och ingåår. Ther emoot / när tu icke Gudz ord lydigh är / och hörer HErrans tins Gudz röst / så at tu håller och gör alle hans budh / och rätter tigh efter som iagh biuder tigh idagh / så skole alle thesse förbannelse komma öfwer tigh / och drabbe opå tigh. Förbannat skal tu wara j stadhenom / Förbannat på åkrenom / Förbannat skal wara tin korgh och tine öfwerlefwor / Förbannat skal wara tins lijfzfrucht / tins landz frucht / Fruchten af titt fåå / Fruchten af tin fäär / Förbannat skal tu wara när tu ingåår / förbannat när tu vthgåår. Thette hafwe wij edher samptligen och synnerligen / til een flijtigh opåminnelse och trogen förmaning emoot alle illistige Epicureer och Papister icke welet nådeligen oförmälledt låte / och befale edher samptligen Gudh Alzmechtigh. Af Stockholm / then 7. Octobris / Ahr &c. 1602.

Vnder wårt Furstelige Secret.

SOT // Ligg. Fol. / Kungl. förordningar

Tillkomstår 1602

Digitaliserad år 2016

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

147

WJ Carl medh Gudz nåde/ Sweriges Rijkes Regerende Arffurste/

Hertig til Sudermanneland/ Näriche och Wermeland/ &c. Tilbiude edher oss älskelige/ Edle / Wälborne och
Wälbördige/ Hederlige och Wällärde/ wijse och försichtige gode Män/ Ehrlige och Manhaftige Krijgzmän/ Rytter och Knechter/ Så och Ehrlige
Dannemän alle som byggie och boo vthöfwer alt Sweriges Rijke / wår synnerlige gunst och nådige benägenheet medh Gudh alzmechtigh tilförende / &c. Och låte edher här medh
samptligen och synnerligen nådeligen förnimme / at wij åhrom 1599. late vthgå een alfwarsam Förmaning til menige Rijksens vndersåter / om the grufwelige Eedher som (Gudh
bättre) af diefwulens ingifwende/ och een ond sedwane äre vthi wårt Fädhernesland opkompne/ och opå then tijdh warnade edher/ at j ther medh skulle afstå / så frampt at hwar ther opå
bättring icke skedde / dhå moste Gudh efter sin sanferdige ord / sådant både medh timeligh och ewigt straff hemsökie och straffe. Förty så säger Gudh vthi then andre Mosi book/ vthi thet
20. Cap. Tu skalt icke mißbruke HErrans tins Gudz nampn/ Ty HErren warder icke latandes them blifwe ostraffet som hans nampn mißbruke. Hwarföre wore gott / at j sådan-
ne Gudz befalning och helge Budhord wille ihugkomma / och icke wår nådige opåminnelse / som allene peker och wijser edher til Gudz stränge budh och befalning / så aldeles slå j wä-
dret: Förty Gudz hootelse hon drabber wisseligen en gång opå them som han ingen bättring finner hoos. Och biude wij förthenskuld alle Biscoper / Predicanter och Lärere / at j flij-
teligen wele förmane edhre åhörere/at the tage sigh för sådanne grufwelighe synd och Eedher til ware: Och j andre som vthi werldzligit Stånd brukede warde/som äre Laghmän/ Häredz-
höfdinger / eller the som theres doom hafwe j wärie / Borgmestere och Rådh j Städerne / Häredznämpnd vthi hwart Häredt / edher befale och förmane wij och/at j hafwe ther medh
itt flijtigt inseende/at när någen saak kommer för Häredz eller Laghmans ting / och är twifwelachtigh / at j dhå icke städie strax parterne til Eedh / på thet at the ther medh icke måge fä-
fengeligen mißbruke HErrans Gudz nampn/och före sigh sielfwe och andre som medh them swärie / vthi timeligit och ewigt straff. Och ther saken icke på ett Ting/tw eller try/kan slites/
eller vthföres/ Så är thet bättre at tage ther länger tijdh til/än at göre af een synd twå/ som Gudh bättre nw esomoftest händer / at många finnes / som wele medh theres Eedh och Gudz
åkallan skyle och betäckie theres onde saak / och komme doch icke ihugh/ at Gudh är then / som både wil och kan straffe them som hans nampn mißbruke/ efter som för är bemält/ at hwil-
ken som hans nampn mißbruker/ han skal icke warde ostraffet. Efter nw Gudh säger / at han skal icke warde ostraffet / så borde wäl hwar och en betänckie sigh / för än han mißbru-
kede Gudz nampn/ Förty Gudh är sanferdigh vthi sin ord. Wore förthenskuld rådheligit / at man thette wille hafwe vthi godh acht och hughkommelse.

Thernäst låte wij edher gode Män/ samptligen och synnerligen nådeligen förnimme/ huruledes en hoop Förrådhere och hemlige Papister/ här och thär sigh allestädes vthi Lan-
det instinge/ hwilke gerne wille opwäckie allehande olycke vthi wårt Fädhernesland / och late sigh icke nöye medh thet Blodhbadh/ som the på några åhr här vthi Rijket hafwe hulpit til at
ställe j wercket/ vthan efter the icke hafwe kunnat tilförende plantet theres afgudheste Läre/ så om the dhå gerne hade welat medh woldh och Krijgzmacht här vthi wårt Fädhernesland at
införe: Så vnderstå the sigh nw at komme ett nytt oproor och blodzvthgiutelse tilwäge/medh hemligh sweck/lögn och bedrägerij/ och förthenskuld fare the heele Landet omkring / och ther
the see theres tilfälle / hafwe the ingen flijt ospart/ til at öfwertale then simple och eenfaldige Almoge/ och föregifwe/ at thet man hafwer onaturligh wäderleek/ som är medh osedwanligh
köld som j thette förlidne åhr/och wäte/ som j åhr mykit warket hafwer: Item / krijgh och örligh / hunger och dyyrtijdh/ Pestilentia / owanlige siwkdomar / sådant förorsakes ther af / at
man icke tilbeder helgon / icke faster och helger Lögerdagen/Jungfru Marie/ Christi wår Återlösares modher til åminnelse: Item/at man åter kött om Fredagh/Item/at man icke håller
helge daghar / som gammalt och fort warit hafwer. Ett sådant Etter och förgift spy the vth ibland then simple Almogen/ ther medh at komme meere buller och oroo åstadh/än som the
allrede / Gudh bättre/ förmykit på gång kommet hafwe. Men then helge Skrift hon vnderwijser oss / at Gudz straf och wrede förorsakes icke ther vthaf / vthan af synden/ som Gudh
igenom Propheten Jesaiam vthi thet 59. Capit. säger: At edher ondsko åtskilie edher och idher Gudh ifrå hwar annan / och idhra synder göme bort hans ansichte ifrå edher/
at j icke hörde warda. Och såsom thet Gudh alzmechtigh mißhager och strängeligen förbiuder / at man skal icke mißbruka HERrans nampn / och then skal icke blifwe ostraffet som
thet gör: Så säger och Gudh vthi samme Capitel som förbemält är: Jagh är HErren tin Gudh / som tigh vthfördt hafwer af Egypti lande / vthur träldomsens hws. Tu skalt inge
andre Gudhar hafwe iämpte migh. Tu skalt icke göre tigh något beläte/ ey heller elliest någen lijknelse/ antingen efter thet ofwan til är j himmelen/ eller efter thet nidre är på iordenne/
ey heller efter thet som j watnena är vnder iordena. Bedh icke til them / och tiene them icke. Ty iagh HERren tin Gudh är en starck hempnare / then som söker Fädhernes miß-
gerning in på Barnen alt in til Tridie och fierde ledh. Här af seer man/ at Gudh ingelunde wil / at wij skole någen annan tilbidie och åkalle än honom allene / och sätter ther hoos ett
hårdt straf vthöfwer alle them som hans åhre gifwe eller tilägne något annat Creatur/ eller sättie någen annan fram före eller bredh widh honom/ så at han thet icke allene wil hempnes
på them som thet göre / vthan och iemwäl opå theres barn och efterkommande. Och är thet en stoor galenskap och Gudz förtörnelse at tilbidie helgon/ som dhå syndige menniskior haf-
we warit/ så wäl som wij / och icke kunnat hielpe sigh sielfwe/ vthan hafwe most lijte til Christi förskyllan allene. Så säger och S. Paulus vthtryckeligen/ at thet är allene en Medlere/
Nembligen Christus / som är sanner Gudh och menniskie. Hwarföre är thet een stoor Gudz förachtelse/ at sökie någen annan Medlere än Christum allene / och tilägne dödeligh men-
niskior then åhre/ som Gudh allene bör. Sammeledes säger och Gudh vthi oft:bt Capitel: Kom ihugh Sabbatzdaghen/ at tu helgar honom. Sex daghar skalt tu arbeta och göra alle
tin werck/Men opå Siwende daghen är HErrans tins Gudz Sabbath / dhå skalt tu intet arbete göra/ icke heller tin Son/icke heller tin dotter / eller tin tienare eller tin tienarinno / icke
heller något aff titt fåå/ icke heller tin frembling som är innan tine portar / Förty j Sex daghar hafwer HErren giordt himmel och iord/ och hafwet/ och hwadh ther vthi är/och hwilade
på Siwende daghen/och therföre wälsignede HErren Sabbatzdaghen/och helgade honom. Evangelisterne/ S. Mattheus vthi thet 15. och S. Marcus vthi thet 7. Cap: ther the ta-
la om rätt fastande / skrifwe the så / at thet ohelger menniskian intet / som går in igenom munnen / Men thet som går vthaf hiertat / som är hoor / mord / onde tanckar / bolerij / man-
dråp/ stöld / gerigheet / sweck / listigheet / otuchteligheet / ondt öga / hådhelse/ högfärdh/ galenskap / alle thenne onde stycke gå innan vth efter/ the besmitta och förorene menniskian.
Hwarföre / ther man nw wille fölie Gudz befalning efter / och afstå medh sådanne grufwelige Eedher och synder / som tilförende äre opräknede / och efter Evangelistens och S. Pauli
läre/ rätt helga Hwilodaghen / såsom är / at hafwe ett Christeligit opsått emoot sin näste / och gerne hielpe then nödhtorftige / gerne gå j Kyrkio/ och höra Gudz ord / hafwa böner och
förböner til Gudh alzmechtigh för heele Församblingen / så kunne thet ware tienligere til at blidke Gudz stränge wredhe/än at åkalla helgon/ fasta Lögerdaghen och Fredaghen/ och helga
Lögerdagen och andre helge daghar / som Gudh intet hafwer befalet. Men Gudh bättre/ man finner twert emoot mestedeels vthi werlden så tilgå/at vthi then stadhen man skulle rätt
helge Sabbathen / och öfwe sigh vthi alle Christelige dygder / som nw opräknede äre / dhå söle sigh menniskiorne mest vthi allehande wedherstyggelige laster / Ja/ ändoch Gudh hafwer
befälet/ at man Siwende daghen skal helge/ och intet arbete drifwe/ hwilket lätteligen wore til at göre/ ther menniskian wille regulere sigh efter Gudz ord. Så seer man doch/ at ther blif-
wer mest handlet emoot: Så at när något är til at göre/ ther som än ringere macht ligger opå/ om thet wore försumet heele wekan igenom / dhå skal thet på Söndaghen vthrättes/
och moste dhå ridhe och renne/ både tienere och tienarinne/ Prest / Borgare och Bonde /Så at alt moste dhå beställes/ hwarken skonandes folck eller fåå/ twert emoot Gudz vthtryckelige
befalning. Theslikes så befinnes och/ at folcket söle sigh mest opå Sabbatzdaghen vthi dryck/ swalgh och fråsserij/ ther vthaf alle andre grofwe laster och ett oordenteligit lefwerne fölier/
som Gudh icke wil late blifwe ostraffet / vthan vthi then helge Skrifft mångestädes ropar wee vthöfwer/ och wil them som sådant göre / hårdeligen medh straffet hemsökie. Hwarföre
wele wij hafwe edher samptligen och synnerligen/ troligen förmanet / at j hafwe HERrans Gudz budhord vthi acht / och honom allene dyrkie och tilbidie / så och wachte edher / at j icke
mißbruke hans nampn medh Eedher och swäriande/ vthan helge Sabbathen / och j then stadhen man renner / fijker och faar om Söndaghen sine åhrender/ eller sätter sigh til drijckz el-
ler annen olofligheet/ at man dhå gåår til Kyrkio/ och medh idhre böner tiene och tilbidie Gudh/och hafwe böön och förböön/ som för:bt är. Så skole j förnimme/ at alt idhert arbete skal
ware drygare/ och hafwe meere wälsignelse medh sigh/ än när man tager sigh fåfeng Gudz tienst före / som är/ tilbidia helgon/ fasta och helga Lögerdaghen eller Fredaghen/ eller och tage
sigh andre helgedagher före/än the som af Gudh befalede äre. Förty så säger Gudh til Mosen vthi sin 5. book j thet 28. cap. Om tu HERrans tins Gudz röst lydigh är/at tu behåller
och gör all hans budh / som iagh biuder tigh idagh / Så skal HErren tin Gudh göra tigh högst öfwer alt folck på iorden / och all thenne wälsignelse skal komma öfwer tigh/ och drabbe
opå tigh/ therföre at tu hafwer HErrans tins Gudz röst lydigh warit. Wälsignat skal tu wara vthi stadhenom/ wälsignat på åkrenom/ wälsignat skal wara tin lijfzfrucht / tins landz
frucht/ och fruchten af tin boskap/ wälsignat warder tin korgh och tina öfwerlefwor/ wälsignat skal tu wara när tu vth och ingåår. Ther emoot / när tu icke Gudz ord lydigh är / och hö-
rer HErrans tins Gudz röst/så at tu håller och gör alle hans budh/och rätter tigh efter som iagh biuder tigh idagh/ så skole alle thesse förbannelse komma öfwer tigh / och drabbe opå tigh.
Förbannat skal tu wara j stadhenom / Förbannat på åkrenom / Förbannat skal wara tin korgh och tine öfwerlefwor / Förbannat skal wara tins lijfzfrucht/ tins landz frucht / Fruchten
af titt fåå/ Fruchten af tin fäär/ Förbannat skal tu wara när tu ingåår / förbannat när tu vthgåår. Thette hafwe wij edher samptligen och synnerligen / til een flijtigh opåminnelse
och trogen förmaning emoot alle illistige Epicureer och Papister icke welet nådeligen oförmälledt låte / och befale edher samptligen Gudh Alzmechtigh. Af Stockholm / then 7.
Octobris / Åhr &c. 1602.

Vnder wårt Furstelige Secret.

7/10 1602

1602

No 2.